

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 9—15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Αγ. Νεκταρίου Αίγινης</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 8: 41-56 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τὸ Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Όσ. Αρσενίου ἐκ Καππαδοκίας</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Φιλίππου Ἀποστόλου</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	Ἐυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Ρωμ. 10: 11— 11:2 Ἐυαγγέλιο— Ματθ. 9: 9-23

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ — ΑΡΧΗ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

Η νηστεία των Χριστουγέννων

Μία ακόμη ευλογημένη περίοδος νηστείας ξεκινά, πνευματικού αγώνα και προσπάθειας για να στρέψουμε το νου μας προς το Θεό, ο καθένας με τις δυνάμεις του και το πνευματικό του «φιλότιμο» και πάντα σε συνεννόηση με τον πνευματικό του Πατέρα.

Ἅγιος Νεκτάριος Διδαχές

Ἀδελφοί μου! Ὁ Πολυέλεος Θεὸς θέλει τὴν εὐτυχία ὅλων μας καὶ σ' αὐτὴ καὶ τὴν ἄλλη ζωὴ. Γι' αὐτὸ ἴδρυσε τὴν ἁγία Του Ἐκκλησία. Γιὰ νὰ μᾶς καθαρίζει αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, νὰ μᾶς ἁγιάζει, νὰ μᾶς συμφιλιώνει μαζί Του, νὰ μᾶς χαρίζει τὶς εὐλογίες τοῦ οὐρανοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνοιχτὴ τὴν ἀγκαλιά της, γιὰ νὰ μᾶς ὑποδεχθεῖ. Ἄς τρέξουμε γρήγορα ὅσοι ἔχουμε βαριὰ τὴ συνείδηση. Ἄς τρέξουμε καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἔτοιμη νὰ σηκώσει τὸ βαρὺ φορτίο μας, νὰ μᾶς χαρίσει τὴν παρρησία πρὸς τὸ Θεό, νὰ γεμίσει τὴν καρδιά μας μὲ εὐτυχία καὶ μακαριότητα..

Μνήμη του Ὁσίου Ἀρσενίου του Καππαδόκου – 10 Νοεμβρίου

Ο Ἀρσένιος ο Καππαδόκης γεννήθηκε γύρω στο 1840 στα Φάρασα της Καππαδοκίας. Οι γονεῖς του πτωχοί, ἀλλὰ πλούσιοι σε ἀρετές, του προσέφεραν χριστιανικὴ ἀνατροφή μέχρι τον πρόωρο θάνατό τους.

Ὁριμος ἄνδρας μετέβη στη Μονὴ Φλαβιανῶν του Τιμίου Προδρόμου. Ἐκάρη μοναχός καὶ ἀπὸ Θεόδωρος, μετονομάσθηκε Ἀρσένιος.

Χειροτονήθηκε διάκονος στα Φάρασα, με σκοπὸ νὰ μάθει ἑλληνικὰ γράμματα στα παιδιά. Κατόπιν, χειροτονήθηκε πρεσβύτερος καὶ ἔλαβε τὸ οφίκιο του Ἀρχιμανδρίτη στην Καισάρεια.

Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος θεράπευε ἀπροσωπώληπτα τον ἀνθρώπινο πόνο σε Χριστιανούς καὶ Μουσουλμάνους. Ζούσε με αὐταπάρνηση. Διαφύλαξε τὸ ποίμνιό του τόσο ἀπὸ τους Τούρκους, γιὰ νὰ μὴν ἀλλαξοπιστήσῃ, ὅσο καὶ ἀπὸ τους

προβατόσχημους λύκους, που προσπαθούσαν με αιρετικές δοξασίες να αλώσουν την ποίμνη του Χριστού. Έζησε πολλές πνευματικές εμπειρίες μέσα από τη ζωντανή πίστη και την προσευχή. Αξιώθηκε από το Θεό της πληροφορίας ότι ο ελληνικός πληθυσμός της περιοχής θα έφευγε από τη Μικρά Ασία για την Ελλάδα στις 14 Αυγούστου το 1924, με την ανταλλαγή των πληθυσμών και γνώριζε εκ των προτέρων για την κοίμησή του. Αναδείχθηκε σκεύος τίμιο του Παρακλήτου και παράδειγμα Οσίου και Αγίου που γέννησε ο 20^{ός} αιώνας. Για τη ζωή του έχει γράψει ο σύγχρονος Άγιος, ο Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, που μικρό παιδάκι στα Φάρασσα, τον είχε βαπτίσει.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου
<https://churchofcyprus.org.cy/>

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου Κοντάκιον

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων, πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν,
Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Αγίου Φιλίππου Ἀποστόλου Κοντάκιον

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος.
Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 8: 41-56

«Μη φοβού, αλλά πίστευε»

Είχαμε αφήσει την προπερασμένη Κυριακή τον Κύριο με τους μαθητές Του στην Καπερναούμ, όπου είχε γυρίσει, διωγμένος από τους Γαδαρηνούς. Εκεί συνέβησαν δύο θαύματα, που τα περιλαμβάνουν οι τρεις συνοπτικοί Ευαγγελιστές, και τα ακούμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή. Μας ενδιαφέρει, όχι μόνο να τα πληροφορηθούμε, αλλά και να αναζητήσουμε την αξία τους για μας.

Μπορούμε να φανταστούμε το Χριστό με τη συνοδεία Του ανάμεσα στο πλήθος, που είχε ανθουσιαστεί από την επιστροφή Του. Να κι ο Ιάειρος, ο άρχοντας της συναγωγής. Η μονάκριβη, δωδεκάχρονη κόρη του χαροπαλεύει κι αυτός τρέχει, πέφτει στα πόδια του Ιησού και με πολλή αγωνία τον παρακαλεί να τη σώσει. Κι ενώ Εκείνος βάδιζε προς το σπίτι του πονεμένου πατέρα και τα πλήθη τον είχαν περιζώσει ασφυκτικά, κάποια άγνωστη γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια κι είχε ξοδέψει όλη την περιουσία της στους γιατρούς χωρίς κανένα αποτέλεσμα, κάνοντας απεγνωσμένες προσπάθειες, πλησιάζει τον Κύριο. Ποιος μπορεί να συλλάβει το δράμα της, καθώς δέχεται την «ποινή» της υποτίμησης και της κοινωνικής περιθωριοποίησης; Πλησιάζει, λοιπόν, από πίσω τον Ιησού, αγγίζει την άκρη του ενδύματός Του κι αμέσως η αιμορραγία της σταματά!

Ακολουθεί μια συζήτηση παράξενη, αλλά καθόλου τυχαία. Ο Χριστός ρωτάει ποιος τον άγγιξε. Ο Πέτρος λέει: «Τόσος κόσμος έχει στριμωχτεί τριγύρω σου, και σύ ρωτάς ποιος σε άγγιξε»; Και λέει Εκείνος: «Κάποιος με άγγιξε, γιατί ένιωσα να βγαίνει από μέσα μια δύναμη». Τώρα, η γυναίκα πλησιάζει τρομαγμένη, πέφτει στα πόδια Του και μπροστά σ' όλους εξηγεί γιατί τον άγγιξε και ομολογεί δημοσίως ότι θεραπεύτηκε αμέσως. Ο Κύριος διαλύει το φόβο της λέγοντας: «Έχε θάρρος κόρη μου, η πίστη σου σ' έσωσε, πήγαινε στο καλό»! Ο Κωστής Μπασιάς παρατηρεί: «Η πίστη της γυναίκας κι δύναμη του Χριστού ήτανε δυο δυνάμεις που ανταμωθήκανε, που δε γινότανε παρά ν' αποκριθεί η μια στην άλλη...Κι ο Χριστός δίνει σ' όλους να καταλάβουν πως αυτό το άγγιγμα ήταν άλλου κόσμου μήνυμα κι η δύναμη που βγήκε από μέσα Του, άλλου κόσμου καρπός» («NEON ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ», σελ. 225).

Στο μεταξύ, έρχεται κάποιος από το σπίτι του αρχισυναγώγου και του λέει πως η κόρη του πέθανε και να μην ενοχλεί το Διδάσκαλο. Ακούγοντας ο Ιησούς, του λέει: «Μη φοβάσαι, μόνο πίστευε, και θα σωθεί». Φτάνοντας στο σπίτι, αντίκρουσε κόσμο πολύ να κλαίει και να χτυπιέται. Και τους λέει: «Μην κλαίτε, δεν πέθανε, αλλά κοιμάται». Αυτοί τον περιγελούσαν, βέβαια πως είχε πεθάνει. Ο Ιησούς τούς έβγαλε όλους έξω κι άφησε να μείνουν στο δωμάτιο μόνο ο Πέτρος, ο Ιάκωβος, ο Ιωάννης και οι γονείς του κοριτσιού. Πιάνει το χέρι του και φωνάζει δυνατά: «Κορίτσι, σήκω». Ακούει η νεκρή τη φωνή, επιστρέφει το πνεύμα της κι αυτή σηκώνεται αμέσως! Δίνει Εκείνος εντολή να της δώσουν να φάει. Έμειναν κατάπληκτοι οι γονείς κι ο Ιησούς τούς είπε να μην το πουν σε κανένα.

Είδαμε πολλά πρόσωπα στη διήγηση να «παρελαύνουν» στη σκέψη μας. Ανθρώπους με πολύ σοβαρά προβλήματα. Μα, μήπως δεν είναι και δικά μας; Οι ασθένειες, ο πόνος, ο θάνατος, δεν κάνουν εξαιρέσεις. Επισκέπτονται πλούσιους και φτωχούς, ισχυρούς και αδύνατους, διάσημους και ασήμους. Κι έρχονται λογισμοί διάφοροι, αγώνας σκληρός, καθώς προσπαθούμε να εξηγήσουμε τα παράδοξα φαινόμενα, στις σκληρές δοκιμασίες της ζωής. Ήρθουμε αδύναμοι και ψάχνοντας εξηγήσεις αδικούμε το Θεό, αποδίδοντάς Του ιδιότητες που δεν έχει. Οι Απόστολοι, οι πρώτοι χριστιανοί, οι Άγιοι δεν αντιμετώπιζαν το «Κακό» όπως συνήθως ο πολύς κόσμος σήμερα, που έχει απωθήσει το Θεό από τη ζωή του. Έκαναν υπομονή, γιατί έβλεπαν τις ασθένειες, τις θλίψεις και τις διώξεις για το Χριστό ως παιδαγωγία, ως απόδειξη της αγάπης τους προς Αυτόν και ευκαιρίες απόκτησης θείων στεφανιών.

Θαυμάζουμε την πίστη, την υπομονή, το ψυχικό σθένος και την ταπεινοφροσύνη εκείνης της γυναίκας. Κατά την παράδοση, έγινε χριστιανή. Είναι η Αγία Βερονίκη, που κήρυσε το Χριστό ως το τέλος της ζωής της. Την πίστη της επιβράβευσε Εκείνος, θεραπευώντας τη. Πίστη προς το πρόσωπό Του ζητάει κι από τον πονεμένο πατέρα, αλλά κι από όλους εμάς. Ας προσέξουμε όμως τι γράφει ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: «Μια στιγμιαία διαπίστωση ότι υπάρχει κάποια μυστηριώδης δύναμη πίσω από τον ορατό κόσμο, δεν αποτελεί ούτε κατά ελάχιστο πίστη ζωοποιό και καρποφόρα...Γιατί δεν πλησιάζεις τον Καλλιτέχνη (του κόσμου) και δεν τον γνωρίζεις; Ο Χριστός γι' αυτό ήρθε στον κόσμο, για να σου απλώσει το χέρι και να σε οδηγήσει. Όποιος δεν πλησιάζει κοντά Του και δεν του συστήνεται και δεν υποκλίνεται σ' Αυτόν, δεν θα γίνει δεκτός ούτε στην αυλή Του στους ουρανούς»!

Τα θαύματα του Κυρίου, αγαπητοί μου, είναι «σημεία» της νέας πραγματικότητας που εγκαινίασε και συνεχίζει με την παρουσία Του στην Εκκλησία και στον κόσμο. Αλλά, μην ξεχνούμε το διαρκές αίτημα που Εκείνος, ανάμεσα στα άλλα, μας υπέδειξε στην Προσευχή Του, για αγώνα και σταθερό προσανατολισμό: **«Ελθέτω η Βασιλεία σου, ως εν ουρανῶν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς».**